

dring. Berlinmuren eksisterede endnu. Der var ting, man besluttede i 1968 som helt naturlige, og som man ikke ville synes var naturlige i 1998. Det er man nødt til at bygge ind i en undersøgelse for at give et reelt resultat og for, at en undersøgelseskommission kan blive til noget.

Vi tror ikke på, at de fire ting, jeg har nævnt her, vil blive opfyldt. Vi tror, det vil blive så mangelfuldt, vi tror, at det vil blive så sporadisk, at der ikke er nogen grund til at sætte sådan en kommission i værk.

Jeg skal ikke i dag gå voldsomt ind i det, men naturligvis er jeg også enig i – og der er jeg enig med stort set alle ordførere, de har bare sagt noget forskelligt – at der er en demokrati-diskussion i det her, og jeg er også enig i, at der naturligvis skal være sikkerhed for, at efterretningstjenester ikke er en stat i staten.

Men omvendt skal der altså også være sikkerhed for, at et demokrati ikke er så blåøjet, som man f.eks. var det i Weimarrepublikken i 1920'erne og i begyndelsen af 1930'erne, hvor man netop ikke gav demokratiet mulighed for at slå igen, når de folk, der ville ødelægge demokratiet, stak hovedet frem. Så var man åh, så tolerante, åh, så bløde og åh, så demokratiske og ville give åh, så meget plads til hvem som helst.

Der er det altså, at vi må sige: Det kan godt være, at demokratiet i sit forsvar også en gang imellem er nødt til at registrere nogle mennesker, som er i nogle organisationer, som officielt er lovlige, men som også leger med andre ting. Jeg ved intet om det. Jeg sidder ikke i noget kontroludvalg, eller hvad ved jeg. Men jeg vil godt nok være skuffet, hvis ikke Grevehuset bliver overvåget på en eller anden måde, og hvis nynazisterne i dette land skal have lov til at rende rundt og lave alt muligt, der klart er rettet mod demokratiet, og hvis de kunne undgå det ved at kalde sig en lovlig politisk organisation.

Den historiske undersøgelse? Ja, det kan man da godt. Jeg er selv meget historisk interesseret og vel også lidt historiker selv. Det er fint nok, men jeg synes, man lige skal overveje princippet om, at en regering eller et Folketing anmoder nogle historikere om at udføre en undersøgelse. Hvor er forskningsfriheden henne? Jeg synes faktisk ikke, vi har så mange gode resultater omkring besættelsestidens historie og den statsmonopolisering, der er sket af netop det emne.

Så lad os endelig få en historisk undersøgelse med udgangspunkt i, hvad universiteterne vil. Lad os få den, og er der problemer med åbning af arkiver osv., så er det noget, vi må se på. Men at vi skulle gå ind og bestille en undersøgelse eller bestemme, hvem der skulle lave den, eller hvad ved jeg, er for mig at se en sammenblanding af videnskab og politik i en grad, der ikke er ønskelig.

Så lad initiativet komme derfra, og lad os så ellers bruge kræfterne på at sikre os, at det ikke kan ske i fremtiden og ikke sker i dag. I stedet for at beskæftige os med 1968 og 1967, 1945 og 1955, og hvad ved jeg, hvor tiden var en anden, skulle vi så ikke give hinanden håndslag på, at vi mener, at den parlamentariske kontrol i dag er god nok, og er den ikke det, så må vi justere den parlamentariske kontrol? Det er jo bl.a. justitsministeren, der kan spille ud på det område. Det var måske en interessant diskussion i stedet for en hel masse studier i noget, som man aldrig nogen sinde kommer til bunds i, hvor der bare er en masse myter, og hvor grundlaget i virkeligheden ikke kan skabes.

Derfor er vi imod det her forslag, men vil selvfølgelig meget gerne, hvis vi senere kommer til en diskussion om det fremadrettede, deltage i den.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Peter Duetoft er en fremragende taler, og det har han også lige netop demonstreret. Jeg nyder altid hans taler med stor fornøjelse, men det er altså et eksempel på Centrum-Demokraternes ulidelige lethed.

Hårdt presset siger hr. Peter Duetoft, at der måske dybest set er en demokratidiskussion i det her. Ja, det er der. Og når hr. Peter Duetoft så i næste sætning siger: Selvfølgelig skal der være nogle regler, og hvis reglerne ikke bliver overholdt, så må vi gøre det bedre fremover. Jamen når vi ikke ved, hvor det er, reglerne har svigtet, og når vi ikke ved, hvad det er for led i kæden, der har svigtet, kan vi jo ikke vide, hvordan vi kan tilrettelægge fremtidens regler.

Bordet fanger! Hvis først der er konstateret ting, der ikke er i orden selv efter regeringserklæringen fra 1968, så må vi da også undersøge, hvorfor det ikke var i orden.

Hr. Peter Duetoft siger: Tiden var en anden dér i 1968. Ja, det var den da, men der er ikke senere hen kommet andre regeringserklæringer, der siger, at vi nu har skiftet holdning og nu er